



JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Europaudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 9. april 2015
Kontor: Forvaltningsretskontoret
Sagsbeh: Katrin Thorsvig Hansen
Sagsnr.: 2015-0032/06-0010
Dok.: 1536455

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 10 Kom (2012) 0011, som Folketingets Europaudvalg har stillet til justitsministeren den 16. marts 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lisbeth Bech Poulsen (SF).

Mette Frederiksen

/

Carsten Madsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 10 Kom (2012) 0011 fra Folketingets Europaudvalg:

”Ministeren bedes oplyse, hvad det er for danske særregler, der fraviger/præciserer/specificerer den generelle regulering, som følger af persondataloven (som gennemfører det nugældende databeskyttelsesdirektiv), og hvorfor regeringen ikke mener, disse danske særregler kan bibeholdes i forordningsforslaget nuværende form. Spørgsmålet stilles på baggrund af, at der på rådsmødet i december 2014 blev opnået enighed om spørgsmålet om medlemsstaternes fleksibilitet, dvs. medlemsstaternes mulighed for at opretholde og vedtage national lovgivning om persondatabeskyttelse, som skal kunne gælde ved siden af den generelle forordning om databeskyttelse. Spørgsmålet stilles på baggrund af justitsministerens forelæggelse af rådsmøde nr. 3376 (retlige og indre anliggender, 12.-13. marts 2015) på Europaudvalgets møde den 27. februar 2015.”

Svar:

1. Danmark har under forhandlingerne af forslaget til en generel forordning om persondatabeskyttelse lagt meget stor vægt på og prioriteret meget højt, at der skabes den fornødne fleksibilitet for medlemsstaterne til i den nationale lovgivning at fastsætte regler om behandling af personoplysninger på særområder. I dansk lovgivning er der således fastsat en lang række regler, som fraviger eller præciserer den generelle regulering, som følger af persondataloven (som gennemfører det nugældende EU-direktiv). Det drejer sig bl.a. om regler om videregivelse til kreditoplysningsbureauer af oplysninger om gæld til det offentlige, regler om kreditoplysningsbureauers virksomhed, videregivelsesregler i den sociale retssikkerhedslov og i lovgivning inden for sundhedsområdet samt regler om behandling af personoplysninger til brug for forskning, statistik og historiske formål.

2. På rådsmødet for retlige og indre anliggende den 4. og 5. december 2014 blev der opnået enighed om dele af forordningsforslaget, som vedrører spørgsmålet om medlemsstaternes fleksibilitet i forhold til at opretholde og vedtage national lovgivning om persondatabeskyttelse.

Enigheden, som blev støttet af et stort flertal af medlemsstaterne, blev opnået med følgende forbehold:

- 1) Den er ikke til hinder for, at man på et senere tidspunkt i forhandlingerne vender tilbage til teksten.
- 2) Den berører ikke udestående horisontale spørgsmål, herunder spørgsmålet om valget af retsakt.

- 3) Den giver ikke formandskabet beføjelse til at indgå i trilogforhandlinger med Parlamentet.

I overensstemmelse med det mandat, som blev givet i Folketingets Europaudvalg den 28. november 2014, støttede Danmark enigheden.

3. Af forordningsforslaget, som det forelå i december 2014, fremgår det udtrykkeligt i præambelbetragtning nr. 8, at medlemsstaterne inden for det manøvrerum, de bliver tildelt med forordningen, kan opretholde sektorspecifik lovgivning, som medlemsstaterne har vedtaget inden for rammerne af direktivet om persondatabeskyttelse fra 1995. Det fremgår endvidere af præambelbetragtning nr. 35a, at forordningen indeholder generelle regler om persondatabeskyttelse, og at forordningen ikke udelukker national lovgivning, som bl.a. definerer omstændighederne ved en specifik behandlingssituation, herunder ved at fastlægge under hvilke betingelser en behandling er lovlig.

Det fremgår også af både artikel 1, stk. 2a, og artikel 6, stk. 3, at medlemsstaterne kan opretholde og vedtage national lovgivning om behandling af personoplysninger inden for visse rammer. Endvidere giver artikel 21 medlemsstaterne mulighed for at fravige visse af forordningens bestemmelser.

Det er på baggrund heraf Justitsministeriets opfattelse, at forordningsforslaget, som det ser ud på nuværende tidspunkt, i vidt omfang giver mulighed for, at medlemsstater opretholder og vedtager national lovgivning om persondatabeskyttelse. Der er altså sikret en fleksibilitet for medlemsstaterne.

Det bemærkes dog, at teksten vil kunne blive ændret, herunder i forbindelse med trilogforhandlingerne med Europa-Parlamentet.

Justitsministeriet kan i øvrigt henvise til justitsministerens forelæggelse af forslaget til generel forordning om persondatabeskyttelse på mødet i Folketingets Europaudvalg den 28. november 2014.

4. I forlængelse af forordningens endelige vedtagelse og inden dens ikrafttræden vil gældende danske regler om behandling af personoplysninger skulle gennemgås med henblik på at vurdere, om de ligger inden for forordningens overordnede rammer.